

Քաղաքական, հասարակական, մշակութային թերթ 30 մայիսի 2025թ. թիվ 11 (615)

ԳԵՂԱՐՔՈՒՆԻՔԻ ՄԱՐԶԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԴՊՐՈՑՆԵՐՈՒՄ ԶԵՉԵԼ Է ՎԵՐՋԻՆ ԶԱՆԿԸ

Մայիսի 23-ին Գեղարքունիքի մարզային ենթակայության 115 եւ ԿԳՄՍ նախարարության ենթակայության 8 հանրակրթական դպրոցներից 5-օրյա աշխատանքային շաբաթ ունեցող 113 դպրոցներում հնչել է 2024-2025 ուսումնական տարվա Վերջին զանգը, իսկ 6-օրյա աշխատանքային շաբաթ ունեցող դպրոցներում վերջին զանգին նվիրված միջոցառումները տեղի են ունեցել մայիսի 24-ին:

Ինչպես տեղեկացրին Գեղարքունիքի մարզպետի աշխատակազմի ԿԳՄ վարչությունից, Գեղարքունիքի մարզում 2024-2025 ուսումնական տարվա ավարտին իրենց կրթօջախներին հրաժեշտ են տալիս 1473 12-րդ դասարանների շրջանավարտներ, որոնցից 1083-ը մարզային, իսկ 390-ը՝ ԿԳՄՍ ենթակայության հանրակրթական ուսումնական հաստատությունների սովորողներ են:

Մարզում սովորող 2678 9-րդ դասարանիցներից 2652-ը ավարտում են մարզային ենթակայության, իսկ 26-ը՝ ԿԳՄՍ ենթակայության հանրակրթական ուսումնական հաստատությունները:

ՀՀ կրթության, գիտության, մշակույթի եւ սպորտի նախարարությունը այս ուսումնական տարին հայտարարել է մշակութային կրթության տարի, որի շրջանակում Գեղարքունիքի մարզի հանրակրթական ուսումնական հաստատություններում Վերջին դասին նվիրված միջոցառումների ծրագրերը հիմնականում մշակվել եւ ներկայացվում են նախագծային աշխատանքների տեսքով՝ համադրելով կրթությունն ու մշակույթը:

Շրջանավարտների կողմից միջոցառումները պատշաճ անցկացնելու, ավելորդ խնդիրներից եւ միջադեպերից զերծ մնալու նպատակով այս օրերին դպրոցներում, դպրոցամերձ տարածքներում եւ հանրային այլ վայրերում ուժեղացված ծառայություն են իրականացնում ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության Գեղարքունիքի մարզային վարչության աշխատակիցները եւ պարեկային ծառայողները:

Մայիսի 23-ին Գեղարքունիքի մարզպետ Կարեն Սարգսյանը վերջին զանգի կապակցությամբ այցելել է Կարմիրգյուղի թիվ 2 միջնակարգ դպրոց, իր շնորհավորանքի խոսքն ու բարենաղթանքներն ուղղել շրջանավարտներին ու նրանց

ծնողներին, դպրոցի տնօրինությանը եւ ուսուցչական անձնակազմին:

Վերջին զանգի առիթով մարզի շրջանավարտներին շնորհավորական ուղերձ է հղել Գեղարքունիքի մարզպետ Կարեն Սարգսյանը, որում ասված է. «Սիրելի՛ շրջանավարտներ, Ձերմոլորակն շնորհավորում եմ ձեզ Վերջին զանգի կապակցությամբ՝ մի իրադարձություն, որն իր մեջ համադրում է կրթական կարելու շրջափուլի ավարտն ու կյանքի նոր էջի բացումը:

Դպրոցական տարիները ձեր կյանքում եղել են ձեւավորող եւ ուղղորդող՝ լի գիտելիքի, փորձառության, ընկերության եւ բարոյական արժեքների հրաշքի ձեւավորման գործընթացներով: Այս օրը ձեզ համար կոչ է շարժվելու առաջ՝ նոր նվաճումների, նոր փորձությունների ու հաջողությունների ընդառաջ:

Դուք կանգնած եք կարելու ընտրության ու պատասխանատվության շեմին: Վստահ եմ, որ դպրոցում ստացած գիտելիքը, արժեքներն ու կարողությունները կծառայեն որպես ամուր հիմք՝ ձեր հետագա կրթական եւ մասնագիտական զարգացման ճանապարհին: Ձեր յուրաքանչյուր հաջողություն լինելու է նաեւ ձեր ուսուցիչների, ծնողների եւ ամբողջ կրթական համակարգի հաջողությունը:

Ցանկանում եմ առանձնակի երախտագիտություն հայտնել ուսուցիչներին՝ իրենց նվիրված աշխատանքի, սեր ու համբերություն պահանջող առաքելության համար: Հարգանք եւ շնորհակալություն նաեւ ծնողներին՝ վստահության, խրախուսման եւ անմագորդ սիրո համար: Ձեր աջակցությունն այս ճանապարհի անբաժան մասն է:

Սիրելի շրջանավարտներ, թող ձեր ընտրած ուղին լինի լուսավոր եւ արդար: Վստահ եմ, որ դուք պատշաճ կերպով կկրեք շրջանավարտի պատիվը եւ ձեր գործունեությամբ կծառայեք մեր պետության շարունակական զարգացմանը:

Շնորհավորում եմ Վերջին զանգի կապակցությամբ եւ մաղթում բազում հաջողություններ ձեր ապագա բոլոր նախաձեռնություններում: Թող յուրաքանչյուր ավարտ լինի նոր ու պայծառ սկիզբ»:

ԳԵՂԱՐՔՈՒՆԻՔԻ ՄԱՐԶՆԵՑ ԿԱՐԵՆ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ԵՆՈՐ-ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՎԵՏՈՒԹՅԱՆ ՑՈՆԻ ԿԱՂԱԿՑՈՒԹՅԱՆԻ

«Հարգելի՛ հայրենակիցներ, Շնորհավորում եմ ձեզ մայիսի 28-ի՝ Հայաստանի Առաջին Հանրապետության օրվա կապակցությամբ:

Մայիսի 28-ը մեր պատմության փառավոր էջերից է: Այս օրը՝ 1918 թվականին, ծնվեց Հայաստանի Առաջին Հանրապետությունը՝ ազատության ու ինքնիշխանության համար մեր ժողովրդի անսասան կամքի արդյունքը:

Չնայած իր կարճատև գոյությանը՝ Առաջին Հանրապետությունը հիմնեց այն արժեքները, որոնց վրա այսօր կառուցվում է մեր անկախ պետականությունը՝ ժողովրդավարություն եւ ինքնիշխանություն:

Առաջին Հանրապետության հիմնադիրներն իրենց անձնական նվիրվածությամբ եւ հերոսական պայքարով մեզ փոխանցեցին անկախության, համախմբվածության եւ պայքարի ոգին: Նրանց թողած ժառանգությունը շա-

րունակվում է այսօր՝ մեր պետականության ամրապնդման, խաղաղության եւ զարգացման ուղին հարթելով:

Այսօր, ապրելով արդեն անկախ Հանրապետության պայմաններում, մենք պարտավոր ենք արժանապատվորեն շարունակել այդ սրբազան գործը՝ կերտել արդար, ուժեղ ու զարգացած Հայաստան:

Մեր պետության ամրապնդման, անկախության պահպանման եւ ազգային իդեալների իրագործման ճանապարհորդ անցում է միասնական կամքի, քաղաքացիական գիտակցության եւ նվիրվածության միջով:

Թող մայիսի 28-ը մեզ միավորի ոչ միայն որպես հիշողություն անցյալի մասին, այլ՝ որպես ապագայի կերտման կոչ՝ հիմնված մեր ազգային արժեքների վրա, համախմբվածության եւ նպատակասլացության վրա:

Շնորհավոր տոնդ, Հայաստան»:

ԱՐԱՏԵՍԻ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՈՐՎԱՆՔԸ

Մեր մեքենան մայրամուտի վառվում շողերի ներքո շարունակում է իր ընթացքը Եղեգիսի կիրճով՝ դեպի արեւելք, ասֆալտապատ ճանապարհով: Եղեգիս գյուղից քիչ հեռավոր Թաթուլը ցույց է տալիս Հոստուն գյուղատեղի ավերակները, որոնք ավելի ուշադիր զննելու նպատակով կանգառ անելու ժամանակ չունենք: Կանգառ անելու ժամանակ չունենք նաեւ հռչակավոր Հերմոնավանքի մոտով անցնելիս:

Եղեգիսի կիրճում ամեն քայլափոխի կարող ես դեմ առնել մեկը մյուսից գեղեցիկ ու անկրկնելի պատմաճարտարապետական հուշարձանների, ասում է Թաթուլը, ու դրանք այնքան շատ են, որ մարդուն օրեր ու շաբաթներ հարկավոր կլինեն յուրաքանչյուր հուշարձանի մոտ այց կատարելու ու պատկերացում կազմելու համար:

Ավելի առաջ գնալով՝ մենք հայտնվում ենք Լեռնաշխարհի ավելի ընդարձակ շառավղում, ուր ավելի բարձր են լսվում Լեռներից սրընթաց իջնող ջրերի գոչյունները: Արեւելյան ուղղության ճանապարհը

քիչ-քիչ թեքվում է դեպի հյուսիս ու ավարտվում մի բլրի մոտ, որի վրա բարձրանում է Արատեսի վանք ասված հրաշակոթող՝ կիսավեր վանական համալիրի տեսքով:

Մայրամուտի մարմող ցուլերի ներքո Արատեսը մեր աչքերին գծագրվում է վեհափառ տաճարի տեսքով, ճարտարապետական շքեղագույն փայլով, մարդկային մտքի խորաթափանցությամբ ու գեղագիտական անմրցելի ճաշակով: Անհուն կարողություն ու սիրով, հուզմունքով ու որդիաբար ուզում ես փարվել ամեն մի սյան, կամարի, քանդակազարդ քարի, որմերով մեկ տարածվող արձանագրությունների, ուզում ես կարդալ անցած դարերի դասերը, որ հայատառ գրերով դաջված են քարակուռ պատերին, խաչքարերին ու տապանաքարերին, վերձանել ու ընթանել տապանաքարերի վրա քանդակված կենցաղային պատկերները, ազգիդ ստեղծագործ, կուռ ու մարտնչող ոգին, որ կարողացել է կենաց-մահու կռիվ տալ թե՛ բնական, թե՛ քաղաքական աղետների դեմ:

Հարունակությունը՝ էջ 4-ում/

ԳԵՂԱՐՔՈՒՆԻՔԻ ՄԱՐԶԻ Յ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՂՈՂ ԵՆ ՀԱՆՍԶՎԵԼ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱՆ ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՄՐՅՈՒՅԹ-ՑՈՒՑԱՀԱՆՐԱՅԻՄ

Գեղարքունիքի մարզի Մարտունի համայնքի Ներքին Գետաշեն գյուղի թիվ 2 միջնակարգ եւ Սեւան համայնքի 3-րդ համայնքի Այվազովսկու անվան արվեստի դպրոցի աշակերտները հաղթող են ճանաչվել մանկապատանեկան ստեղծագործական միջազգային մրցույթ-ցուցահանդեսում, որը տեղի է ունեցել ՀՀ ԿԳՄՍ նախարարության աջակցությամբ եւ «Արհեստագործների միություն» մշակութային հիմնադրամի նախաձեռնությամբ: Հայաստանի նկարիչների միությունում տեղի են ունեցել «Խաղաղություն» միջազգային մանկապատանեկան ստեղծագործական մրցույթ-ցուցահանդեսի եզրափակիչ ցուցադրությունն ու հաղթողների պարգևատրման հանդիսավոր արարողությունը:

Միջոցառմանը ներկա է եղել ՀՀ ԿԳՄՍ նախարար ժաննա Անդրեասյանը: Մրցույթ-ցուցահանդեսը միավորել է Հայաստանի եւ աշխարհի տարբեր երկրների Եգիպտոսի, Սեֆ Բրիտանիայի, ԱՄՆ-ի, Ֆրանսիայի, Ուգանդայի, Թուրքիայի, Հունաստանի, Ռուսաստանի, Վրաստանի, Իսպանիայի եւ

Ավստրիայի ավելի քան 1500 շնորհալի երեխաների երկու տարիքային խմբերում (մինչեւ 10 եւ 10-15 տարեկան), որոնք իրենց արվեստով փոխանցել են խաղաղության, համերաշխության եւ մարդասիրության կարեւորագույն արժեքները:

Ն ա խ ա ր ա ռ ը շնորհավորել է հաղթողներին՝ հույս հայտնելով, որ ապագայում նոր ցուցադրությունների մասնակցելու հնարավորություն կունենան: Եզրափակիչ ցուցահանդեսին ներկայացվել են միջազգային ժյուրիի կողմից ընտրված 80 լավագույն ստեղծագործություններ:

Մրցույթն անցկացվել է երկու տարիքային խմբերում:

Ավագ խմբում Գրան պրի մրցանակին է արժանացել Աբովյան քաղաքի գեղարվեստի դպրոցի սան Էլեն Աճեմյանը, 1-ին տեղի մրցանակին՝ Գեղարքունիքի մարզի Ներքին Գետաշենի Աղվան Եղիազարյանի անվան թիվ 2 միջ-

նակարգ դպրոցի նկարչական խմբի սան Անգելինա Նավոյանը: 2-րդ եւ 3-րդ տեղերը գրավել են Աբովյան քաղաքի գեղարվեստի դպրոցի սաներ Ալեն Գունանյանը եւ Հասմիկ Թամազյանը: Կրտսեր խմբում Գրան պրի մրցանակին է արժանացել Գեղազիտության ազգային կենտրոնի սան Վիկտորիա Վարդանյանը, 1-ին տեղի մրցանակին՝ Գեղարքունիքի մարզի Սեւան համայնքի 3-րդ համայնքի Այվազովսկու անվան արվեստի դպրոցի սան Ռիտա Բարսեղյանը: 2-րդ տեղի մրցանակին է արժանացել Գեղարքունիքի մարզի Ներքին Գետաշենի Ա. Եղիազարյանի անվան դպրոցի նկարչական խմբի սան Արսինե Աբելյանը:

3-րդ տեղը գրավել է Վիեննայի Հ. Շիրազի անվան շաբաթօրյա դպրոցի սան Վանեսա Սոսյանը:

Միջոցառման ընթացքում ուսուցիչներին եւ կրթական հաստատություններին եւս հանձնվել են մրցանակներ, դիպլոմներ, խրախուսական պատվոգրեր, հատուկ մրցանակներ: Ցուցահանդեսն այցելուների համար բաց է եղել մինչեւ մայիսի 26-ը:

ՎԱՐԴԵՆԻՔԻ ԿՐԹԱՀԱՄԱԼԻՐԻ ԹԻՄՐ ՀՀ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՆՄԱՏԻ 19-ՐԴ ՕԼԻՄՊԻԱԴԱՅԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ՓՈՒԼԻ ՀԱՂՈՂ

Վարդենիկի կրթահամալիրի թիմը ճանաչվել է ՀՀ դպրոցականների շախմատի 19-րդ օլիմպիադայի Գեղարքունիքի մարզային փուլի հաղթող:

Ինչպես տեղեկացրին Գեղարքունիքի մարզպետի աշխատակազմի ԿՄՍ վարչությունից, ՀՀ դպրոցականների շախմատի 19-րդ օլիմպիադան Գեղարքունիքի մարզում մեկնարկել է 2025 թվականի մարտ ամսից, որի ներդպրոցական փուլին մասնակցել են շուրջ 2500 պատանիներ ու աղջիկներ: Այս փուլում ձեւավորվել են դպրոցների հավաքական թիմերը, որոնք ապրիլի 27-ից մայիսի 8-ն ընկած ժամանակահատվածում մասնակցել են օլիմպիադայի Գավառի, Մարտունու, Սեւանի, Ճամբարակի եւ Վարդենիսի համայնքային փուլերին:

ՀՀ դպրոցականների շախմատի 19-րդ օլիմպիադայի Գեղարքունիքի մարզային փուլի մրցումներն անցկացվել են 2025 թվականի մայիսի 22-ին Գավառի Պ. Ղանդիլյանի անվան N 2 միջնակարգ դպրոցում, որին մասնակցել են համայնքային փուլում հաղթող ճանաչված Գավառի N 4, Ճամբարակի N 1, Վարդենիսի N 2, Սեւանի N 3 հիմնական դպրոցների եւ Վարդենիկի կրթահամալիրի հավաքական թիմերը:

Մրցաշարին մասնակցել են մինչեւ 14 տարեկան դպրոցականները:

Օլիմպիադան անցկացվել է թիմային հաշվարկով, ընդ որում, թիմը բաղկացած է եղել տվյալ դպրոցի 4 աշակերտներից, որոնցից առնվազն 1-ը աղջիկ:

Այն անցկացվել է ՖԻԴԵ-ի արագ շախմատի կանոններով, շրջանաձեւ, որի ընթացքում խաղացողին տրվել է 10 րոպե մինչեւ խաղի ավարտը՝ յուրաքանչյուր քայլի համար 5 վայրկյան հավելումով:

Մրցապայքարի արդյունքում հաղթող է ճանաչվել Վարդենիկի կրթահամալիրի հավաքական թիմը (մարզիչ՝ Սամվել Արզումանյան): Երկրորդ տեղը գրավել է Վարդենիսի N 2 հիմնական դպրոցի թիմը (մարզիչ՝ Արմեն Սիմոնյան), իսկ երրորդ տեղը՝ Գավառի N 4 հիմնական դպրոցի թիմը (մարզիչ՝ Արեւ Արզաքանցյան):

Օլիմպիադայի մարզային փուլի մրցումներին մասնակից բոլոր թիմերի շախմատիստներին եւ մարզիչներին «Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության» կողմից հանձնվել են հուշանվերներ:

Վարդենիկի կրթահամալիրի հավաքական թիմը Գեղարքունիքի մարզը կներկայացնի Հայաստանի Հանրապետության դպրոցականների շախմատի 19-րդ օլիմպիադայի եզրափակիչ փուլում:

ՆՈՐԱՏՈՒՍՈՒՄ ԳԱՅԼԵՐԸ 75 ԳԼՈՒԽ ՈԶԽԱՐ ՈՒ ԳԱՌ ԵՆ ՀՈՇՈՏԵԼ

Գեղարքունիքի մարզի Գավառ համայնքի Նորատուս գյուղում մայիսի 29-ի գիշերը գայլերը 75 գլուխ ոչխար ու գառ են հոշոտել:

Ինչպես տեղեկացրին Գեղարքունիքի մարզպետի աշխատակազմի գյուղատնտեսության եւ շրջակա միջավայրի պահպանության վարչությունից, հոշոտված անասուններից 25-ը գառներ են, 50-ը մաքիներ:

Տեղում վնասը գույքագրել են ՀՀ ՆԳՆ փրկարար ծառայության, Գեղարքունիքի մարզպետի եւ Գավառի համայնքապետարանի աշխատակազմերի կողմից ստեղծված հանձնաժողովները: Ըստ կազմված ակտի՝ հոշոտված ոչխարները պատկանել են Նորատուս գյուղի 9 տնտեսությունների, որոնցից 50-ը՝ հովիվ

Արայիկ Հայրապետյանին, մնացած 25-ը՝ 8 այլ տնտեսությունների: -Հովիվ Արայիկ Հայրապետյանին պատկանող փարախում ու զոմում եղել են 217 գլուխ ոչխար, որոնց մի մասը մասնավոր տնտեսություններից վարձով պահելու նպատակով հավաքագրել է Արայիկ Հայրապետյանը: Գայլերը զոմ են թափանցել բաց պատուհանից, վնաս են հասցրել նաեւ բացօթյա փարախում գտնվող ոչխարներին, ներկայացրին Գեղարքունիքի մարզպետի աշխատակազմից:

Տնտեսություններին հասցված վնասը գնահատվել է 3 միլիոն 500 հազար դրամ:

«Գեղամա աշխարհ»

«ԲՈ ԱՐՎԵՍԸ ԴՊՐՈՑՈՒՄ» ԾՐԱԳՐԻ ՇՐՋԱՆԱԿՆԵՐՈՒՄ

ՀՀ ԿԳՄՍ նախարարությունը եւ «Երեխաների հատուկ ստեղծագործական կենտրոն» ՊՈԱԿ-ը համատեղ անցկացնում են «Բո արվեստը դպրոցում» հանրապետական կրթաշակութային ծրագիրը, որի շրջանակում իրականացվել են Հայաստանի անվանի մշակութային գործիչների, արվեստագետների կյանքի ու գործունեության ճանաչելիության բարձրացման ուղղված միջոցառումներ:

Ինչպես տեղեկացրին Գեղարքունիքի մարզպետի աշխատակազմի ԿՄՍ վարչությունից, «Բո արվեստը դպրոցում» կրթաշակութային ծրագրի շրջանակներում այս տարի առաջին հանդիպում-դասախոսությունը Գեղարքունիքի մարզում տեղի է ունեցել մայիսի 20-ին Գավառի Պ. Ղանդիլյանի անվան թիվ 2 միջնակարգ դպրոցում, որտեղ հանդիպմանը մասնակցել են Գավառի տարածաշրջանի բոլոր դպրոցների բարձր դասարանների աշակերտները: Նրանք հյուրընկալել են թատերարվեստի ներկայացուցիչ Փառանձեմ Սահակյանին:

Մարզում հաջորդ հանդիպումը կայացվել է մայիսի 21-ին: Սեւանի տարածաշրջանի

դպրոցականները Սեւանի Մ. Մաշտոցի անվան թիվ 1 հիմնական դպրոցում հանդիպում են ունեցել կինոարվեստի ներկայացուցիչ Արամ Դովլաթյանի հետ:

Վերջին հանդիպում-դասախոսությունը Գեղարքունիքի

միջին մարզում տեղի է ունեցել մայիսի 22-ին, որի ընթացքում Մարտունու տարածաշրջանի դպրոցականները Մարտունի համայնքի Ներքին Գետաշեն բնակավայրի Ա. Եղիազարյանի անվան թիվ 2 միջնակարգ դպրոցում հանդիպում են ունեցել պարարվեստի ներկայացուցիչ Գոռ Սարգսյանի հետ:

Հանդիպում-դասախոսությունները ունեցել են հատուկ ընտրված խորագրային թեմաներ, որոնց օգնությամբ զրույցների ընթացքում բացահայտվել են արվեստի պատմությանը, նպատակներին ու խնդիրներին առնչվող ուշագրավ փաստեր ու տեղեկություններ:

Թեմաների ընտրությունը կատարվել է հաշվի առնելով աշակերտների տարիքային խմբերի հետաքրքրություններն ու առանձնահատկությունները:

Հանդիպումներն ուղեկցվել են շնորհանդեսներով, երաժշտական կատարումներով, ստեղծագործությունների հատվածային դիտումներով, գրական ընթերցումներով:

Հանդիպումներն ավարտվել են հարցուպատասխաններով:

«Գեղամա աշխարհ»

ԳԱՆՁԱԿԻ ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ՏԱՆ ՍԱՆԵՐԻ ՀԱՂՈՒՄԱՆԱԿՆԵՐԸ

Գեղարքունիքի մարզի Գավառ համայնքի Գանձակ գյուղի մշակույթի տան սաները մրցանակներ են նվաճել միջազգային ու համրապետական ստուգատեսներում:

Գանձակի մշակույթի տան նկարչության բաժնի սան Դիանա Յովհաննիսյանը Կիպրոսում մասնակցել է Նիկոսիայի Կրթության, գիտության եւ մշակույթի կենտրոնում տեղի ունեցած «Gold Aphrodite» 2025 արվեստների միջազգային փառատոնին եւ արժանացել «Գրան-Պրի» մրցանակի՝ ստանալով Դուբայում կայանալիք միջազգային մրցույթի հրավեր:

Մշակույթի տան նկարչության բաժնի սան Լալա Ավետիսյանի «Շառլ Ազնավուր» աշխատանքն էլ Զ. Իգիթյանի անվան Գեղագիտության ազգային կենտրոնում ԿԳՄՍ նախարարության նախաձեռնությամբ կազմակերպված «Շառլ Ազնավուր- 100», «Սերգեյ Փարաջանով - 100» մրցույթում 104 աշխատանքների հետ ճանաչվել է լավագույնը: Այդ աշխատանքները մեկ ամիս ցուցադրվել են Գեղագիտության ազգային կենտրոնում:

Ավարդ Մանուկյան

ՄԵԿՆԱԿԵԼ ԵՆ ԱՐԺՎԱՆԻՍ ԳՅՈՒԴԻ ՄԱՆԿԱՊԱՐՏԵՋԻ ՀԻՄՆԱՆՈՐՈՎՄԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ

Գեղարքունիքի մարզի Մարտունի համայնքի Արծվանիստ գյուղում ՀՀ կառավարության կողմից 2025 թվականին իրականացվող սուբվենցիոն ծրագրերի շրջանակներում արդեն մեկ շաբաթ է, ինչն անկնարկել եւ ընթանում են մանկապարտեզի հիմնանորոգման աշխատանքները:

Ինչպես տեղեկացրին Մարտունու համայնքապետարանի աշխատակազմից, Արծվանիստի մանկապարտեզի հիմնանորոգման ծրագրի պայմանագրային արժեքը կազմում է 216 միլիոն դրամ, որի 75 տոկոսը հատկացնում է ՀՀ կառավարությունը, 25 տոկոսը՝ Մարտունու համայնքապետարանը: Ծրագրով նախատեսված է շենքի հիմքերի ուժեղացում ու առաջին հարկի առաստաղի ամրացում, 2 կցակառույց, ներքին ու արտաքին հարդարում, սանհանգույցի կառուցում, նոր գույքի ձեռք-

բերում, բակային հատվածի բարեկարգում, այլ աշխատանքներ: Հիմնարարությունը նախատեսված է ավարտել 2026 թվականի օգոստոսին: Հիմնարարությունն իրականացնում է «Կոթաշին» ՍՊԸ-ն: Արծվանիստի մանկապարտեզն իր գործունեությունը դադարեցրել էր 2016 թվականից շենքային անբավարար պայմանների պատճառով:

«Գեղամա աշխարհ»

ԾՈՎԱՍԱՐԻՄ ՄԵԿՆԱԿԵԼ ԵՆ 3-ՐԴ ՓՈՂՈՑԻ ՀԻՄՆԱՆՈՐՈՎՄԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ

ման աշխատանքները: Ինչպես տեղեկացրին Մարտունու համայնքապետարանի աշխատակազմից, Ծովասարի 3-րդ փողոցի հիմնանորոգման ծրագրի պայմանագրային արժեքը կազմում է 66 միլիոն 982 հազար դրամ, որի 50 տոկոսը հատկացնում է ՀՀ կառավարությունը, 50 տոկոսը՝ Մարտունու համայնքապետարանը:

Ծրագրով նախատեսված է Ծովասարի 3-րդ փողոցի ասֆալտապատում՝ 700 մետր երկարությամբ եւ 3500 քառակուսի մետր մակերեսով, ջրահեռացման ու ոռոգման առուների տեղադրմամբ, առանձին տեղերում՝ հենապատերի կառուցմամբ:

Հիմնարարական աշխատանքները մեկնարկել են 2025 թվականի մայիսի 14-ից եւ կավարտվեն այս տարվա ընթացքում: Այս պահին ընթանում են հենապատերի կառուցման աշխատանքները: Հիմնարարությունն իրականացնում է «Շանթ-Սեյրան» ՍՊԸ-ն:

ԵՐԱՆՈՍՈՒՄ ՍԿՍՎԵԼ ԵՆ ՆԵՐՀԱՄԱՅՆՔԱՅԻՆ ՓՈՂՈՑՆԵՐԻ ՀԻՄՆԱՆՈՐՈՎՄԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ

Գեղարքունիքի մարզի Մարտունի համայնքի Երանոս գյուղում ՀՀ կառավարության կողմից 2024 թվականին իրականացվող սուբվենցիոն ծրագրերի շրջանակներում մեկնարկել եւ ընթանում են ներհամայնքային փողոցների հիմնանորոգման աշխատանքները:

Ինչպես տեղեկացրին Մարտունու համայնքապետարանի աշխատակազմից, Երանոսի ներհամայնքային փողոցների հիմնանորոգման ծրագրի պայմանագրային արժեքը կազմում է 116 միլիոն 652 հազար դրամ, որի 50 տոկոսը հատկացնում է ՀՀ կառավարությունը, 50 տոկոսը՝ Մարտունու համայնքապետարանը:

Ծրագրով նախատեսվում է 1-ին, 21, 5, 9, 22-րդ փողոցների առանձին հատվածների ասֆալտապատում՝ 1920 մետր ընդհանուր երկարությամբ եւ 9240 քառակուսի մետր մակերեսով: Կառուցվելու է նաեւ ոռոգման եւ ջրահեռացման համակարգ, հե-

նապատ:

Հիմնարարական աշխատանքները մեկնարկել են 2025 թվականի մայիսի 10-ից եւ կավարտվեն այս տարվա ընթացքում:

Հիմնարարությունն իրականացնում է «Շանթ-Սեյրան» ՍՊԸ-ն:

ՄԱՐՏՈՒՆԻ ՔԱՂԱՔԻ ԵՐԵՐ ՓՈՂՈՑՆԵՐՈՒՄ ԸՆԹԱՆՈՒՄ ԵՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՇԻՆԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐ

Գեղարքունիքի մարզի Մարտունի քաղաքի Արցախի, Պարույր Սեւակի եւ Թումանյան փողոցներում ՀՀ կառավարության կողմից 2024 թվականին իրականացվող սուբվենցիոն ծրագրերի շրջանակներում մեկնարկել եւ ընթանում են ճանապարհների հիմնանորոգման աշխատանքները:

Ինչպես տեղեկացրին Մարտունու համայնքապետարանի աշխատակազմից, Մարտունու Արցախի, Պարույր Սեւակի եւ Թումանյան փողոցների հիմնանորոգման ծրագրի պայմանագրային արժեքը կազմում է 79 միլիոն

963 հազար դրամ, որի 50 տոկոսը հատկացնում է ՀՀ կառավարությունը, 50 տոկոսը՝ Մարտունու համայնքապետարանը:

Ծրագրով նախատեսվում է Արցախի, Պարույր Սեւակի եւ Թումանյան փողոցների ասֆալտապատում՝ 1924 մետր ընդհանուր երկարությամբ եւ 13 հազար 468 քառակուսի մետր մակերեսով:

Այս պահի դրությամբ նշված փողոցներում իրականացվել են հողային աշխատանքներ: Առաջիկա շաբաթների ընթացքում կտեղադրվեն նաեւ ավազակայանները եւ ասֆալտապատումը: Այս փողոցների մայրերը եւ ջրահեռացման համակարգերը կառուցվել են նախորդ տարիներին իրականացված սուբվենցիոն ծրագրերով:

Հիմնարարական աշխատանքներն իրականացնում է «Շանթ-Սեյրան» ՍՊԸ-ն:

ԳԱՎԱՌԻ ՀԱՅԱՌԱՏ ԹԱՂԱՄԱՍԻ ԿԱՐԵՅԱՆ ՓՈՂՈՑԻ ՀԻՄՆԱՆՈՐՈՎՄԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐՆ ԱՎԱՐՏՎԵԼ ԵՆ

Գեղարքունիքի մարզի Գավառ քաղաքի Հացառատ թաղամասի Կարեյան փողոցի հիմնանորոգման աշխատանքները, որոնք սկսվել էին 2024 թվականի հոկտեմբերից, ամբողջությամբ ավարտվել են մայիսի երկրորդ կեսի դրությամբ:

Գավառ քաղաքի Հացառատ թաղամասի Կարեյան փողոցը հիմնանորոգվել է ՀՀ կառավարության կողմից 2024 թվականին իրականացվող սուբվենցիոն ծրագրերի շրջանակներում:

Ծրագրի պայմանագրային արժեքը կազմում է 88 միլիոն 970 հազար դրամ, որի 50 տոկոսը հատկացրել է ՀՀ կառավարությունը, 50 տոկոսը՝ Գավառի համայնքապետարանը: Ծրագրի իրականացման արդյունքում Գավառ քաղաքի Հացառատ թաղամասի Կարեյան փողոցը հիմնանորոգվել է 603 գծամետր երկարությամբ եւ 3600 քառակուսի մետր մակերեսով, մայրի

կառուցմամբ, ջրահեռացման համակարգի տեղադրմամբ:

Հիմնարարական աշխատանքներն իրականացրել է «Գավառի ճՇՇ» ԲԲԸ-ն:

Կարեյան փողոցը, թաղամասի բնակիչների վկայությամբ, 1984 թվականից ի վեր հիմնանորոգվում է առաջին անգամ:

Ավարդ Մանուկյան

/սկիզբը էջ 1-ում/

Այո՛, եղեգիսի կիրճը եղել է ու կա՝ որպես հայության հազարամյակների բնօրրան, սակայն այստեղ տեւական ու դաժան ժամանակների ընթացքում թափանցել են պարսիկներ, արաբներ, կարակոյունլու եւ աղկոյունլու թուրքմենական ցեղեր, մոնղոլներ, վաչկատուն այլ ցեղեր: Եղել է եւ անողոք մի ժամանակ, երբ մեր հողի ու արյան ռեսուրսներին հաջողվել է հայությանն ամբողջովին դուրս մղել եղեգիսի կիրճից, այս սրբազան հայրենիքից, սակայն Արատեսն ու մյուս հրաշակոթողները, թեկուզ կիսավեր, կարողացել են դիմանալ եւ այդ սոսկալի փորձությանը:

Արատեսի վանական համալիրը փայլուն է թե՛ դրսից, թե՛ ներսից, ու այս շքեղությունը խոսում է այն մասին, թե մեր հեռավոր նախնիներն ինչ նվիրումով, հավատով ու արվեստի վերջին ճիչով են կառուցել Աստծո տունը, թե ինչպես են արվեստին մաքուր հայկական դիմագիծ տվել: Իսկ պատերով մեկ իջնող արձանագիր տողերը անջնջելի, անխորտակ, քարակոփ գրադարաններ են, որոնք բաց գրքի պես բաց երկնքի տակ պատմում են համայն աշխարհին, թե ովքեր են եղել այս երկրի իսկական տերերը, իշխաններն ու հոգեւորականները, թե որ ժողովուրդն է ձեւ ու իմաստ տվել ապառաժներին, կարծր քարերին, թե ինչ լեզվով են խոսում քարեղեն այս վկայագրերը:

Մեր բազմադարյան թշնամիները թե՛ երեկ, թե՛ այսօր ջանք չեն խնայել ու չեն խնայում՝ հայոց այս սրբազան հայրենիքն իրենցով անելու, իրենց մարդասպան ու մշակութապաշտ ոճրագործություններն արդարացնելու համար: Այդ ոչինչ, որ իրենց տխրահռչակ գոյության հարյուրամյակների ընթացքում նրանք այս հողի վրա որեւէ կոթող չեն թողել: Փոխարենը զբաղված են եղել միայն հայկականության

դաժան եկեղեցի է, որին հյուսիսից կցվել են երկու եւ հարավից՝ երեք մատուռներ: Ենթերի առաջին խումբը կառուցվել է հավանաբար 7-րդ դարում ու կոչվել Սուրբ Սիոն: Երկրորդ հերթին պետք է շինված լինի ամենահարավային գմբեթավոր եկեղեցին, հավանաբար 10-րդ դարում: Վերջինիս հյուսիսային

պատնեհի վրա եւելյան ծայրով միաձալով 3 կից մատուռների պատին, նրանց առջև ստացվում է բաց տարածություն, 3 կողմից եզերված շինություններով: Այդ անպատշաճությունը վերացնելու նպատակով նախորդ շենքերին կցել են որմնամույթեր եւ միայն արեւմտյան նոր պատ շինելով՝ երեք

մատուռների առջև եղած բաց տարածությունը վերածել են քառակուսի հատակագծով զավթի: Հավանական ենք համարում, որ այդ եկեղեցին կոչվել է Սուրբ Կարապետ, իսկ գմբեթավորը՝ Սուրբ Աստվածածին...

Բարեբախտաբար, զավթի շինության ոչ միայն ստույգ թվականն է հայտնի, այլ նաեւ վարդապետ-ճարտարապետի անունը: Քաջբերունին իր ժամանակին շենքի վերին մասից ընկած կամարի մի բեկորի վրա կարդացել է Սիրանես անունը պարունակող մի հիշատակագրություն, որն այժմ կորած է: Մենք պարզել ենք, որ Սիրանեսը Տարսայիճ Օրբելյանի օրոք նրա «դրան» ճարտարապետն է եղել, նրա պատվերով կառուցել է նաեւ Սմբատ իշխանի տապանատունը Նորավանքում: Վանքի վրա աշխատած երկրորդ ճարտարապետին համարում ենք Գրիգորիկին, որի անունը փորագրված է մույթի խոյակի վրա:

Արատեսի վանքը հատուկ նշանակություն է ունեցել 13-րդ դարի վերջերին, պատմագիր Ստեփանոս Օրբելյանի եպիսկոպոսության ժամանակ: Հեղինակավոր, եռանդուն ու հարուստ պատմագիրն, իր գավազանի տակ համախմբելով Սյունյաց պառակտված թեմը, Վայոց Ձորի Նորավանքը դարձնում է իր նստավայրը: Նորավանքը գտնվում է մի անձուկ ձորի մեջ, ուր ամռանը հեղձուցիչ տապ է լինում: Իր միաբանների վիճակը թեթևացնելու համար իշխանագլուխ եպիսկոպոսը որոշում է Արատեսի վանքը դարձնել եպիսկոպոսական ամառանոց, քանի որ այն գտնվում է բարձրանիստ եւ ընդարձակ հովտում, շրջապատված սառնորակ աղբյուրներով: Այդ նպատակի համար ոչ միայն բարեկարգվում է վանքը, այլեւ եպիսկոպոսն իր հայրենական կալվածներից նրան նվիրում է Գեղարքունիք գավառի 8 գյուղ: Երկրորդ արձանագրության համաձայն՝ Արատեսի վանքը հաստատվում է որպես Նորավանքի սեփականություն, եւ վերջինիս վրա է դրվում վանքի պայծառության եւ շենության հոգը:

Արատեսի վանքի շրջապատում եղել է մեծ գերեզմանատուն, ուր այժմ մի քանի խաչքարեր ու տապանաքարեր են մնացել միայն: Իսկ գյուղի հարավում ձորամիջին, լերկ եւ պատանման ժայռերի վրա քանդակված են բազմաթիվ խաչեր, որոնցից մի քանիսի տակ կան հիշատակություններ: Արատեսի վանքից եւ շրջապատից ժողովածուում ափովել ենք 36 արձանագրություն, որոնցից ամենահինը գրվել է 967 թվականին, նորը՝ 1713 թվականին», գրում է Բարխուդարյանը:

Արատեսի վանքում 1303 թվականին գրիչ հաչատուր Երզնկացին Ստեփանոս արքեպիսկոպոս Օրբելյանի պատվերով ընդօրինակել է Գրիգոր Նյունացու «Մեկնութիւն ժողովողին» աշխատությունը: Վանքին 1073 թվականին ուն Արտավազը նվիրել է եղեգիսի այգին եւ կալվածքներ: 1220 թվականին իշխան Վասակ Խաղբակյանը Արատեսի վանքի պատին արձանագրել է Վայոց Ձորի ամրոցների ազատագրման փաստը. « Ի ԹԱՎԱԿՈՐՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ ԼԱՇԱՅԻՆ ԵՎ ԱՇԽԱՐՀԱՎԱԼՈՒԹՅԱՆ ԻՎԱՆԵ ԱԹԱԲԵԿԻՆ ԵՍ ՎԱՍԱԿ ՈՐԴԻ ԽԱՐԱՎԱԿ ԿՈՐԱՄԱՊԱՅ ԳԱՌՆՈՑ ՄԻՆՉԵՒ Ի ԲԱՐԳՈՒՇԱՏ ԵՏ ԱՌԻ ԶԱՄՐՈՑՆԻՍ ԵՂԵԳԵԱՏ ԶՈՐՈՅՍ ԱԲԳՆՈՒԹԵԱՄԵՆ ԱՍՏՈՑ Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՏԵՐ ՍԱՐԳՍԻ...»:

Վանքի պատերից մեկի վրա պահպանված արձանագրությունն էլ փաստում է Գեղարքունիք գավառի 8 գյուղերը Արատեսի վանքին նվիրելու մասին: «ԿԱՄԱԿԱՐՈՂ ՀԶՈՐԻՆ ԱՍՏՈՒ ԵՍ ՏԵՐ ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՈՐԴԻ ՄԵԾ ԵՒ ԲԱՐԵՊԱՇՏ ԻՇԽԱՆԱՏ ԻՇԽԱՆ ՏԱՐՍԱՅԻՇԻՆ ԵՏՈՒ ՍՈՒՐԲ ՄԻՆԻՍ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻՍ ՈՒ ՍՈՒՐԲ ԿԱՐԱՊԵՏԻՍ Ի ՄԵՐ ՄԵՓԱԿԱՆ ՎԻՃԱԿԵՒԻ ԳԵՂԱՐՔՈՒՆՈՅ ԶԳԵՂՆ ՎԱՆԵՎԱՆ ԶԿԻՏԱՆՈՑՆ ԶՓԱՌԱԿՈՒՆԻՔ ՄՇՊԼԱՇԵՆ ՇԻԿԱՅԿԱՐԵՆ ԽՈՒԼԻՆԱԿՆ ՔՈԹԱՐԱՆՏ ԶՎԱՐՊԱՆՏՆ ԶԻ ՄԻ ՈՔ ԻՇԽԵՍՅԵ ԽԱՎԱՐԵԼ ԿԱՍ ԽԱՓԱՆԵԼ Ի ՄԵՐՈՑ ԿԱՍ ՕՏԱՐԱՅ ԶԻ ՄԻ ՊԱՏԻԺԱ ԿՐԵՍՅԵ»:

Այս արձանագրությամբ հրաշքով պահպանվել են Գեղարքունիք գավառի այն բնակավայրերի անունները, որոնք լքվել կամ ամայացել են դարեր առաջ, սակայն դրանց ավերակները պահպանվում են: Դրանք են Փառակարն, վանելվան, Կթանոց, Մշալաշեն, Շիկակարն, Խուլինակն, Քոթարանց, ու Դարբանտ գյուղերը: Դժվար չէ եզրակացնել, որ այդ բնակավայրերը տեղաբաշխված են եղել Արատեսից դեպի հյուսիս ընկած լեռնաշղթայի հակառակ կողմում, ներկայիս Արծվանիստ, Ծովինար, Վարդենիկ գյուղերի վարչական տարածքներում: Մեր այցելության պահին այստեղ նկատեցինք մաքուր դպրոցականների, ովքեր իրենց ուսուցիչների հետ եկել էին Արատես պատմության ու հայրենագիտության բաց դաս առնելու նպատակով:

Ուրախալի է, որ այսօր պետական հովանավորությամբ վերականգնվում կամ վերականգնման ծրագրերում ընդգրկվում են մեր ժողովրդի կերպարը պան-

հետքերը ջնջելով, որը, բարեբախտաբար, մինչև է վերջ ավարտի հասցնել չեն կարողացել:

Արատեսի վանքի մասին ընդարձակ ուսումնասիրություն է թողել ականավոր հայագետ, վիճագրագետ Սեդրակ Բարխուդարյանը իր «Դիվան հայ վիճագրության» կոթողային աշխատության մեջ:

«Հնում Արատեսը եղել է վանքին կից մի փոքրիկ գյուղ, ընդամենը 6 հարկի չափով: Վանքը բաղկացած է իրար կից 4 մեծ եւ 5 փոքր շենքերից, դրանցից 8-ը կանգնած են նույն ուղղության վրա՝ հյուսիսից հարավ, իսկ մեկը կից է դրանց արեւմուտքից:

Վանքի եկեղեցիներն արձանագրությունների մեջ կոչված են Սուրբ Սիոն, Սուրբ Կարապետ, Սուրբ Աստվածածին: Շինարարական արձանագրությունների բացակայության պատճառով հնարավոր չէ որոշել շենքերի կառուցման ճիշտ թվականը: Վանքի շինությունը սկսվել է հյուսիսից: Կենտրոնում մի թա-

ծացնող բազմաթիվ պատմաճարտարապետական հուշարձաններ, ու հույս ունեմ, որ մի գեղեցիկ օր էլ իր պատմաճարտարապետական վեհաշուք տեսքի մեջ կտեսնենք Արատեսի վանքը:

Տուն ենք վերադառնում հոգով ու մտքով հարստացած, հայրենագիտության ու հայրենաճանաչողության մասին տպավորիչ, անմոռանալի դաս առած:

Իսկ Արատեսի վանքը կարծես ասում է համայն հայությանը՝ արի՛, տես իմ հրաշակերտ պատկերը նույնքան գեղատեսիլ բնության մեջ ու է՛լ ավելի հայացիր:

Խոսրով ԽԼՂԱՅԱՆ

ԾՈՒԿԱԿՈՒՄ ՀՈՂԵՐԻ ԶՐԱՐԲԻԱՑՄԱՆ ԽՈՇՈՐ ԾՐԱԳԻՐ Է ԻՐԱԿԱՆԱՅՎՈՒՄ

Գեղարքունիքի մարզի Վարդենիս համայնքի Ծովակ գյուղում հողերի ջրարբիացման եւ կլիմայի փոփոխության դիմակայության խոշոր ծրագիր է իրականացվում «Ցածր ածխածնային լուծումների ներդրում հողային եւ ջրային ռեսուրսների կայուն կառավարման համար Գեղարքունիքի մարզի Ծովակ բնակավայրում» ծրագրի շրջանակներում:

Ինչպես տեղեկացրեց ծրագիրն իրականացնող «ԲԼԵՋԱՆ» ՀԿ նախագահ Լիաննա Ասոյանը, ծրագրի մեկնարկը տրվել է 2022 թվականի դեկտեմբերին եւ ավարտի կհասցվի 2025 թվականի հունիսին: Ծրագիրը ֆինանսավորվում է «ՄԱԶԾ-ԳԷՀ Փոքր դրամաշնորհների ծրագրի» շրջանակներում, 105 հազար 840 ԱՄՆ դոլար արժեքով, որից 50000 դոլարը ներդրվում է ծրագրի, 55840 դոլարը՝ համաֆինանսավորման կարգով, Վարդենիսի համայնքապետարանի եւ «Գեղարքունիք» ՋՕԸ կողմից:

Շուրջ երկու տարի է, ինչ ծրագիրը մեկնարկել է, որի ընթացքում հստակեցվել է Ծովակի պոմպակայանի սեփականության իրավունքի հարցը, եւ ՀՀ Կառավարության համապատասխան որոշմամբ ՀՀ սեփականություն հանդիսացող ՀՀ Գեղարքունիքի մարզի Վարդենիս համայնքի Ծովակ գյուղի 4 հասցեի 83.1 քառ. մետր պոմպակայանը, 34.5 քառ. մետր պահակատունը, 59.6 քառ. մետր պարիսպը եւ 0.992 հա հողամասը ընդհանուր 7605131 դրամ անշարժ գույքի շուկայական արժեքին մոտարկված կադաստրային արժեքով, ամրացվել է ՀՀ տարածքային կառա-

վարման եւ ենթակառուցվածքների նախարարության Ջրային կոմիտեին եւ անհատույց օգտագործման իրավունքով հանձնվել է «Գեղարքունիք» ջրօգտագործողների ընկերությանը: Պոմպակայանի տարածքում իրականացվել է 20 կիլոպատոսի հզորության արեւային կայանի տեղադրում եւ գործարկում, ձեռք են բերվել հզոր եւ էներգաարդյունավետ պոմպեր, որոնք պատրաստ են տեղադրման:

Վարդենիսի համայնքապետարանի կողմից ՄԱԿ-ի Պարենի Համաշխարհային ծրագրով, տրամադրվել է 4 կմ խողովակաշար, որը «Գեղարքունիք» ՋՕԸ ջանքերով մոնտաժվում, փոխառվում եւ տեղադրվում է խորհրդային տարիներից մնացած խողովակների փոխարեն: Մեկնարկել է նաեւ ուսումնացուցադրական տարածքների կառուցման աշխատանքները: Ոռոգման համակարգը նախատեսվում է գործարկել 2025 թվականի հունիսի վերջին:

-Ծովակ գյուղում 645 հեկտար վա-

րելահողերի շուրջ 70 տոկոսը չի ոռոգվում ջրային ռեսուրսների անմատչելիության եւ ենթակառուցվածքների մաշվածության պատճառով: Արդյունքում տարածքը անապատացվում է հողերի դեգրադացիայից, կերային խնդիրներից եւ եկամտաբերության կորստից խորացնելով գյուղական բնակչության սոցիալ-տնտեսական խնդիրները: Մեր Ծրագրի նպատակն է բարձրացնել Ծովակ բնակավայրի դիմակայունությունը կլիմայի փոփոխությանը վերագործարկելով ոռոգման ենթակառուցվածքը եւ ներդնելով կայուն հողօգտագործման ու ջրային ռեսուրսների կառավարման նոր գործելակերպեր: Ծրագրի գլխավոր բաղադրիչներն են պոմպակայանի վերագործարկումը Մեծ Մասրիկ գետի ջրերով, 500 հա հողի

ոռոգման նպատակով, արեւային էներգիայի օգտագործում՝ պոմպակայանի 20 կՎտ հզորությամբ լուսաէլեկտրական կայանի գործարկմամբ, ագրոտեխնոլոգիաների ցուցադրություն՝ բարձրարժեք մշակաբույսերի եւ նոր ոռոգման մեթոդների կիրառմամբ, կարողությունների զարգացում՝ ֆերմերների ու ՏԻՄ-երի վերապատրաստմամբ, տեղեկատվական արշավ՝ թերթիկների հրատարակմամբ, դասընթացների, խորհրդածրոջների կազմակերպմամբ: Ծրագրից ակնկալվող արդյունքներն են՝ 500 հա նոր ոռոգելի հողատարածք, ներդրված 4 կմ երկարության նոր ոռոգման խողովակաշար, պոմպակայանի նոր պոմպերով ու արեւային էներգիայով, ցուցադրական հողամասեր՝ նոր տեխնոլոգիաներով, նվազեցված հողերի դեգրադացիա, բարելավված եկամուտներ: Ի վերջո, ծրագրի իրականացման արդյունքում Ծովակում զարգացում կապրի գյուղատնտեսությունը՝ հողագործության ու անասնապահության ճյուղերով, կստեղծվեն կայուն եկամուտներ, տնտեսությունները կբարելավվեն իրենց սոցիալական վիճակը: Նոր ոռոգման սեզոնի սկզբից ոռոգելի կդառնա 250 հեկտար հողատարածք, եթե ակոսային ոռոգմամբ իրականացվի այն, իսկ եթե անցում կատարենք ոռոգման արդիական համակարգերի, ապա ոռոգելի կդառնան 500 հեկտարից ավելի տարածք, ներկայացրեց Լիաննա Ասոյանը:

Խոսքով Խլղաթյան

ԳԱՆՁԱԿԻ ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ՏԱՆ ՍԱՆԵՐԸ ՄՐՑԱՆԱԿՆԵՐ ԵՆ ՆՎԱՃԵԼ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՄՐՑՈՒՅԹՆԵՐՈՒՄ

Գեղարքունիքի մարզի Գանձակ գյուղի մշակույթի տան սաները մրցանակների են արժանացել միջազգային մրցույթներում:

Գանձակի մշակույթի տան նարչության բաժնի վեց սաների աշխատանքներ ցուցադրվել են Բուենոս-Այրեսի Ազգային ժամանակակից թանգարանում: Աշխատանքների հեղինակները նաեւ «Յունիվեր Արտ» միջազգային մրցույթի մրցանակակիրներ են:

Ցուցադրությունները շարունակվելու են Արգենտինայի այլ քաղաքներում եւս, իսկ մասնակիցները ստանալու են մասնակցության վկայականներ: Ցուցահանդեսին աշխատանքներ են ներկայացրել Միլենա Կարապետյանը, Դիանա Հովհաննիսյանը, Իզաբել Գաբրիելյանը, Աննա Սարիբեկյանը, Սամվել Դարիբյանը եւ Օֆելյա Բարսեղյանը:

Մշակույթի տան տասնութ սաները մասնակցել են նաեւ «Արտ Մյուզիք» միջազգային փա-

ռատոնի եւ մրցանակների արժանացել «Նկարչություն» եւ «Դեկորատիվ կիրառական արվեստ» անվանակարգերում: Առաջին տեղի մրցանակի են արժանացել Օֆելյա Բարսեղյանը եւ Մյուզի Սարիբեկյանը, երկրորդ տեղ են գրավել Լեւոն Թաթոսյանը, Գայանե Յավրյանը եւ Մանե Մանուկյանը, երրորդ տեղ՝ Կարինա Գելորգյանը, Աննա Բարսեղյանը, Ալիտա Մարգարյանը, Աննա Գասպարյանը, Անահիտ եւ Մերի Սարիբեկյանները, Հարությունյան եւ Սամվել Դարիբյանները, Անգելինա Կարեյանը, Դիանա Հակոբյանը:

Դիպլոմակիրներ են դարձել Էլիզա Հարությունյանը, Սուսաննա Այվազյանը, Միլենա Կարապետյանը եւ Աննա Սարիբեկյանը:

Ավարդ Սանուկյան

ԳԵՂԱՄՍՎԱՆՈՒՄ ԲԱՅՎԵԼ Է ԿԱՆԱՆՑ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

Գեղարքունիքի մարզի Սեւան համայնքի Գեղամավան գյուղում «Դեկավա» հիմնադրամի կողմից բացվել է կանանց կրթական կենտրոն:

Ընդամենը երկու ամիս առաջ Սեւան համայնքի Ջովաբեր բնակավայրում ազդարարվել է «Դեկավա» հիմնադրամի «Հարեհաս» կրթական ծրագրի մեկնարկը, իսկ երկու ամիս անց «Հարեհաս»-ն իր ուսնամուտն է տոնել Գեղամավան գյուղում:

Բացված կենտրոններում կանայք հնարավորություն ունեն կրթվել, փոխանակվել մտքերով, նախաձեռնություններ սկսել, ընկերանալ եւ իրար աջակցել տարբեր հարցերում: «Հարեհաս» ծրագիրը 6 տարվա ռազմավարությամբ զարգացնելու է Գեղարքունիքի մարզի 88 բնակավայրերը ու կրթելու է 3520 կանանց:

Ծրագրի արդյունքում ստեղծվելու են 40 կրթական կենտրոն, որոնցից երկուսն արդեն գործում են Սեւան համայնքում՝ Ջովաբեր եւ Գեղամավան բնակավայրերում:

Ծրագրի ընթացքում 3520 կին կունենան անվճար կրթության հնարավորություն, այդ թվում՝ «Armenian Code Academy»-ում, իսկ մինչեւ 60 տոկոսը՝ նաեւ աշխատանք:

Արմինե Ղուկասյան

ՄԱՔԵՆԻՄՈՒՄ ԿՐԹԱՀԱՄԱԼԻՐ Է ԿԱՌՈՒՑՎՈՒՄ

Գեղարքունիքի մարզի Վարդենիս համայնքի Մաքենիս գյուղում 2025 թվականի մարտ ամսից մեկնարկել է ընթանում են 280 տեղանոց կրթահամալիրի կառուցման աշխատանքները ՀՀ Կառավարության կողմից իրականացվող «300 դպրոց, 500 մանկապարտեզ» ծրագրի շրջանակներում, «Հայաստանի Տարածքային զարգացման հիմնադրամի» պատվիրատվությամբ:

Ինչպես տեղեկացրին Գեղարքունիքի մարզպետի աշխատակազմի ԿՄՍ վարչությունից, Մաքենիսի կրթահամալիրի կառուցման ծրագրի պայմանագրային արժեքը կազմում է 1 միլիարդ 400 միլիոն դրամ: Կրթահամալիրը բաղկացած է լինելու 200 տեղանոց դպրոցից եւ 80 տեղանոց մանկապարտեզից: Արդի չափորոշիչներին համապատասխան կրթահամալիրում կստվորեն Մաքենիսի եւ նրան մերձակա Ախպրածոր ու Լճավան գյուղերի նախադպրոցական ու դպրոցական տարիքի երեխաները:

Շինարարական աշխատանքները նախատեսվում է ավարտել 2027 թվականի սեպտեմբերին: Շինարարությունն իրականացնում է «Արմատ» ՍՊԸ-ն:

«Գեղամա աշխարհ»

ԳԱՎԱՌ ՀԱՄԱՅՆՔՈՒՄ ԻՐԱԿԱՆԱՅՎԵԼ ԵՆ ՀԱՆԱՊԱՐՀՆԵՐԻ ՓՈՍԱՅԻՆ ՆՈՐՈԳՈՒՄՆԵՐ

Գեղարքունիքի մարզի Գավառ համայնքում ավարտական փուլում են գտնվում ասֆալտապատ փողոցների քանդված հատվածների փոսային նորոգման աշխատանքները:

Դրանք իրականացվել են Գավառ քաղաքում եւ համայնքի Գեղարքունիք, Լանջադրյուր, Սարիսան, Ծաղկաշեն, Գանձակ, Կարմիրգյուղ, Նորատուս, Հայրավանք, Բերդկունք, Լճափ, Ծովազարդ բնակավայրերում:

Իրականացված աշխատանքների արդյունքում ասֆալտապատ փողոցների քանդված մասերը նորոգվել են շուրջ երեք հազար քառակուսի մետր մակերեսով:

Աշխատանքների պատվիրատուն Գավառի համայնքապետարանն է, կապալառուն՝ «Քյավառ Սերվիս» ՍՊԸ-ն:

Ճանապարհների փոսային նորոգումների համար Գավառ համայնքի 2025 թվականի բյուջե-

ից հատկացվել է 24 միլիոն 600 հազար դրամ:

ԴՈՒՆՈՒՇԸ

Արտաշ Զորիայի Ստեփանյան

Նկիզը՝ նախորդ համարներում/

Նորեկներից ովքեր կարող էին աշխատել, տեղավորվեցին կոլտնտեսության արտադրության օղակներում, առանձնապես երկրագործության եւ ամասնապահության բնագավառում: Գյուղի բնակիչների ութունհինգ տոկոսը ռուսներ էին: Նրանց մարդանոս ու մարդասեր վերաբերմունքը սպեղանունման հանգստացումն էր արտոբվածների գրգռված նյարդերը, եւ նրանք կամաց-կամաց համակերպվում էին նոր բնակավայրին:

րին ու նոր միջավայրին:

Դուռնուշն ու Ռափոն կովկոթ էին, Եղոն դարձել էր կոլտնտեսության առաջավոր վարպետներից մեկը, Ռուբենին վատահվեց դաշտավարական բրիգադը, մյուսներն աշխատում էին տարբեր ծյուղերում: Ռանչպար արտոբականներն էլ իրենց հերթին գոհացնում էին տեղի մարդկանց: Նրանց աշխատասիրությունը, միատուկացը, մարդկային լավագույն գծերը տեղացիների աչքից չէր վրիպում: Այնպես որ խուփը գլորվել ու գտել էր պուտուկին:

Աքտոբականների մի խումբ էլ, այդ թվում նորածին Յուսի հայրն ու մայրը իրենց ընտանիքով բնակեցվել էին Ալթայի երկրամասի Կուլունդա լճի ափին գտնվող գյուղերից մեկում:

Տարբեր գյուղերում բնակեցված հայերը այցելում էին միմյանց, հետաքրքրվում իրար վիճակով ու ապրելակերպով: Նրանց շատ էր հետաքրքրում Յուսի առողջությունը: Այդ սինվոլիկ անունը ինչ-որ լավ բան էր ներշնչում եւ մարդկանց լցնում լավատեսությամբ: Այցելումները հաղորդում էին, որ Յուսը առողջ է եւ լավ էլ աճում է, փարթած է ու թմբկի:

Նորաբնակները կամաց-կամաց կարգավորում էին իրենց տրված նեղիկ բնակարանները: Թոնրի պակասությունը իրեն զգալ էր տալիս, չնայած ռուսական վառարանը կատարում էր իր դերը: Որոշ ժամանակ հետո Եղոն հողից պատրաստեց, չորացրեց, տեղադրեց ու թրծեց պաշկերտյան տիպի թոնիրը, որի ջերմությունը ու եփելու հնարավորությունները գնահատվեցին նաեւ տեղացիների կողմից: Բանը այնտեղ հասավ, որ կրիժանովկացիների շատերը Եղոյին պատրաստել տվեցին հայկական թոնիրը եւ տեղադրեցին իրենց տներում: Թոնիրներում թխվող լավաշ հացն ու նրա բուրմունքը եւս լավ ընդունելություն գտան:

Դուռնուշն ու Ռափոն էլ իրենց թոնիրն ունեցան: Նրանք չինեցին նաեւ հողե տաշտ, որպեսզի խմորը նրա մեջ հուկեցնեն: Յուսը տաշտի մեջ էին պահում նաեւ լավաշ հացը, որը այնտեղ փափուկ ու թարմ էր մնում:

Զնայած ապրելու եւ աշխատելու պայմաններն այնքան էլ վատ չէին, այնուամենայնիվ, այն ու վախը անպակաս էին արտոբականների: Նրանք կարոտով էին հիշում հայրենի գյուղը, իրենց մոտ օճորքներով տները, հարազատների գերեզմանները եւ ամենից շատ՝ կապույտ Սեւանը ու Արմաղան լեռը: Դուռնուշը հաճախ դնում էր իր պապ Ավանդանի սիրած երգերից ու մտքում սլանում հարազատների գիրկը:

Այն կոլտնտեսությունը, ուր իրենք աշխատում էին, ուներ ցորենի ընդարձակ արտեր եւ լավ արոտավայրեր: Անասնապահության եւ դաշտավարության բնագավառում աշխատում էին նաեւ արտոբականները եւ աչքի էին ընկնում իրենց բարեխիղճ աշխատանքով: Ժողովներում միշտ էլ գովեստով էին խոսում բրիգադի Ռուբենի, վարպետ Եղոյի, կթվորներ Դուռնուշի ու Ռափոյի, ինչպես նաեւ ուրիշների մասին: Այնպես որ, նրանց արժանապատվության զգացումը նոր բնակավայրում եւս գործում էր ակտիվ ու ազնվորեն:

Նրանք արտոբան հենց առաջին տարում ցորենի լավ բերք ստացան, ունեին նաեւ յուղ ու պանիր, ապրուստի որոշ միջոցներ եւ չէին դժգոհում իրենց ապրելակերպից: Սակայն, ինչպես ասում են, նրանց տանջում էր հայրենիքի կարոտը:

Աքտոբականների ծննդավայրում, նրանց հայրենի գյուղում, որտեղից նրանց արտոբել էին, կատարվում էր մի տիպի իրողություն: Կոլտնտեսության վարչության նախագահի միանձնյա որոշմամբ ու կարգադրությամբ քանդում էին արտոբականների խոշուն տները եւ քարն ու փայտը տեղափոխում կոլտնտեսության համար կոմունոն ու հորթանոց կառուցելու նպատակով: Գյուղացիները տհաճությամբ էին ընդունում այդ երեւույթը եւ հաճախ զաղույնի փսփսում. «Մարդկանց արտոբելն ավելի հեշտ բան է, քան նրանց տները քանդելը»: Իրոք, դա տնաքանդություն էր:

Կոլվարչության նախագահը տնամերձ հողումսի պահանջները պայցնող կոլտնտեսականներին առաջարկում էր արտոբականների տնամերձ հողերը: Շատ շատերը հրաժարվում էին այդ հողերից՝ պատճառաբանելով, որ դրանք տեղ ունեն եւ ամբարտավանություն կլինի արտոբականների տնամերձերին տիրանալը: Դուռնուշի հողը ամրացրել էին մի երիտասարդ ընտանիքի, որի անդամները նոր էին բաժանվել ծնողներից եւ նոր ծուխ կազմել: Գյուղխորհրդից տպագրված ու ծրարված գրությամբ հայտնել էին ծխատիրոջը, որ Դուռնուշ Զաքարյանի տնամերձը տրված է նրան: Այդ գրությունն ուրախություն էր պատճառում երիտասարդ ընտանիքի անդամներին, քանի որ Դուռնուշի տնամերձը բավականին բերրի հողակտր էր եւ հարմարավետ էր նոր բնակարան կառուցելու համար: Նրանք, առանց իրենց ծնողներին տեղյակ պահելու, սկսեցին ավտոմեքենայով քար տեղափոխել եւ լցնել Դուռնուշի տնամերձը: Երկու-երեք ավտոմեք-

քենա քար լցնելուց հետո նորապսակների Դուռնուշի հողին տիրանալն ու այնտեղ քար լցնելը հայտնի դարձավ նրանց ծնողներին, որոնք իրենց զավակների արարքը համարեցին անմարդկային եւ արգելեցին նրանց տիրանալ այդ հողին ու պահանջեցին հրաժարվել այդ հողամասից ու այնտեղ բնակարան կառուցելու մտքից:

«Դուք, որ արտոբականի հողին տեղ դառնաք ու նրա մեջ օջախ հիմնեք, - ասում էին նրանք, - էլ ի՞նչ երեսով պետք է մայրեք մարդկանց: Ամոթ է, ամոթ, ձեզ հետ միասին մեզ էլ եք խայտառակում:

«Նոր հավ են դարձել, - գայրացած ասում էր տղայի հայրը, - երկաթե ձվեր են աճում: Շուտ դեն գցեք այդ հողը: Իսկ եթե Դուռնուշի հողին տեղ դառնաք, իմ տունը չմտնեք, ինձ պետք չեն այդպիսի հարս ու տղա:

Երիտասարդները ստիպված եղան քարերը հանել Դուռնուշի հողից ու հրաժարվել նրանից:

Միբիրյան առատ ծյուղը իր սառը շնչով շեղծվել էր Կրիժանովկայի բակերում ու կտուրներից: Սառնամանիքից դզվում էին փայտե սյուների վրա ձգված երկաթե լարերը: Ծները քայլելիս խրվում էին առատ ծյան շերտի մեջ եւ դնչները դուրս ցցում: Նրանց շարժումները հաճախ նմանվում էին լողալու, հաճախ էլ խրված տեղից ցատկելով ընկնում ու խրվում էին մի քայլ առաջ, խրվում փափուկ ծյան հաստ շերտի մեջ: Իսկ երբ սկսվում էր մուլեգնող քամին, եւ ձնաբուրքը մթնեցնում էր դուրսը, ամեն կենդանի արարած թաքնվում էր՝ նրա սրասափելի բերանը չընկնելու համար:

Այդպիսի ահավոր բքին ու ցրտին էր, երբ Դուռնուշին հայտնեցին, որ իրեն ու Ռափոյին կանչել են Պակրովկայի գյուղատվետ, որտեղից նրանց կընդունեն եւ հարցուփորձ կանեն Մոսկվայից եկած մարդիկ: Այդ լուրը ավելի շատ տխրեցրեց նրան, քան ուրախացրեց: Մնացած արտոբականները եւս իմացան այդ մասին եւ նրանք էլ իրենց հերթին սկսեցին վախենալ:

«Զլինի՞ թե այստեղից էլ են ուզում արտոբել, - մտածում էին նրանք:

«Մի վատ բան կա, - փսփսում էին միմյանց, - թե չէ Մոսկվայից եկած մարդիկ ի՞նչ գործ ունեն մեզ հետ:

Դուռնուշի եւ Ռափոյի մտքով անցնում էր, որ իրենց կանչել են Տիգրանի հաշվով եւ որոշել էին պնդել, որ Տիգրանն անմեղ գեղուկ է, որ նրան անտեղի են բանտարկել: Նրանք միաժամանակ մտածում էին, որ առիթից օգտվելով կարող էին իմանալ նաեւ Տիգրանի կենդանի եւ մեռած լինելու մասին: Դուռնուշը մտածում էր պատրաստ լինել այն բանին, որ եթե հանկարծ իրենց մեղադրեն Տիգրանի հաշվով, ապա ինքն էլ կվկայակոչի հայրենիքի համար իր տղաների զոհվելը, մի փաստ, որ բզի պես կարող էր խրել իրենց մեղադրողների աչքերը:

«Եթե ինձ մեղադրեն Տիգրանի կինը լինելու համար, - ասում էր Դուռնուշը, - ես նրանց կասեմ, որ Տիգրանը երկու տղա է մատաղ արել իր հայրենիքին, իսկ դուք ի՞նչ եք տվել ձեր հայրենիքին: Կասեմ, որ Տիգրանը իսկական հայրենասեր էր իր քրտինքով ապրող մարդ էր: Կասեմ նաեւ, որ կասկածի մարդ դուք եք: Կասեմ արե՛ք, ինձ սպանե՛ք, վերջանա-գնա:

Այս խորհրդածությունները տեւեցին մինչեւ բքերի հանդարտվելը եւ երթեւեկության ճանապարհների բացվելը: Երբ Դուռնուշն ու Ռափոն ուղեորվեցին դեպի Պակրովկա, Դուռնուշն իր հետ վերցրել էր Յայի եւ Միշայի նկարները, ռազմաճակատից ստացված նրանց հայրենաշունչ նամակները, որոնք միասին փաթաթված ու դրված էին Դուռնուշի կրծքին, ամիջապես կրծկալի տակ: Պակրովկայի գյուղատվետի անհրապույր շենքում նրանց ընդունեցին Մոսկվայից եկածները՝ բարի դեմքով, բարձրահասակ մի տղամարդ եւ մուլեքան բարի ու հաճելի հայացքով, հիսունհին մոտիկ մի կին: Նախքան գյուղատվետի նախագահի կաբինետ մտնելը, որտեղ նստած էին Մոսկվայից եկածները, Դուռնուշն ու Ռափոն նկատեցին, որ նրանց մոտից դուրս եկան Յուսի ծնողները՝ ուրախ տրամադրությամբ: Յուսի ծնողներին ուղեկցում էին զինվորական երկու տղաներ, որոնց շարժանքից երեւում էր արտոբական այդ ծնողների նկատմամբ հոգատարություն եւ օգնություն ցույց տալու տրամադրությունը: Նրանք սիրալիկ կերպով փայփայում էին Յուսի ծնողներին եւ ուղեկցում մոտակա տեղից ճանապարհ գցելու համար:

Ներսուն Մոսկվայից եկածները ժպտալով ու հարգալից կերպով ընդունեցին Դուռնուշն ու Ռափոյին, սիրալիկ սեղմեցին նրանց ձեռքերը եւ նստեցին իրենց դիմաց կիսափափուկ աթոռների վրա: Սեղանի վրա փռված էին Դուռնուշի եւ Ռափոյի բնութագրերը, որոնք գրված էին առանձին-առանձին թերթիկների վրա: Բնութագրերը կնքված էին եւ կրում էին Կրիժանովկա ու Պակրովկա գյուղերի ղեկավարների ստորագրությունները: Բնութագրերի մեջ երեւում էին կարմիր մատիտով ընդգծված տողեր: Դրանք այն տողերն էին, որոնցով ցույց էին տրված մոր ու աղջկա աշխատասիրությունն ու բարեխղճությունը:

Մոսկվայից եկածները հանգամանորեն հետաքրքրվեցին Դուռնուշի ու Ռափոյի կյանքով, նրանց պատմել տվեցին կենսագրությունները, իմացան Յայի, Միշայի մասին, տեսան նրանց դիմանկարները, հետաքրքրվեցին Տիգրանի բանտարկությամբ: Զրույցի ընթացքում նկատվում էր Մոսկվայից եկածների ցավակից վերաբերմունքը եւ արդարամիտ գործողությունը: Նրանք թարգմանչի միջոցով գրի էին առնում թշվառների պատմածները եւ հաճած մտքում ձգվում ինչ-որ մեկի: Զրույցը տեղի ունցում էր ավարտվեց, ինչպես ասում են, բարեկամական քննորոտում: Դուռնուշն ու Ռափոն ուրիշ անգամ շատ էին հանդիպել պետական պաշտոնյաների եւ տեսել նրանց վերաբերմունքը: Այս հանդիպումը, սակայն, բոլորովին ուրիշ տպավորություն թողեց նրանց վրա: Եթե նախորդ հանդիպումների ժամանակ նրանք հարկարկված արցունք թափելով էին բաժանվում պաշտոնյաներից, ապա այս անգամ նրանք ժպտալով, ծիծաղելով բաժանվեցին Մոսկվայից եկածներից: Բաժանվեցին այնպես, ինչ-

պես բաժանվում են հարազատից ու բարեկամից:

Պակրովկայից Կրիժանովկա վերադարձան հաջորդ օրը: Գյուղում եղած արտոբական ընկերները անհամբեր սպասում էին Դուռնուշի եւ Ռափոյի վերադարձին: Երբ վերջիններս հասան Կրիժանովկա, արտոբականները խսկույն հավաքվեցին նրանց մոտ եւ իմացան Մոսկվայից եկածների վերաբերմունքի մասին: Նրանք շատ ուրախացան, երբ լսեցին, որ Մոսկվայից եկած տղամարդն ասել է. «Ոչինչ, շուտով ամեն ինչ լավ կլինի»:

Մի քանի օր հետո Կրիժանովկա եկան երեք հոգի, երեք բարձրահասակ ու կիրք տղամարդ: Նրանցից մեկը Պակրովկայի գյուղատվետում Դուռնուշին եւ Ռափոյին հանդիպած մարդն էր, որին անվանում էին Ալեքսեյ Անդրեևիչ: Նա ՍՍՀՄ դատախազության պատասխանատու եղանակով էր եւ հատուկ հանձնարարությամբ զբաղվում էր արտոբականների հարցով: Կրիժանովկա եւ մյուս գյուղերը գնալու համար նրան ուղեկցում էին Ալթայի երկրամասի դատախազության աշխատողները: Նրանք եղել էին այն բոլոր գյուղերը, որ վերաբնակեցված էին արտոբականներ: Ալեքսեյ Անդրեևիչն ու մյուսները հանդիպեցին ու զրուցեցին Ռուբենի, Յայկարամի, Զարուհու, Բալասի Սարոյի, Ստեփանի, Եղոյի եւ մյուսների հետ: Ալեքսեյը Դուռնուշին եւ Ռափոյին հանդիպեց որպես իրն ծանոթների եւ ջերմորեն բարեւեց նրանց: Աքտոբականների մասին նրանք գիտեին Կրիժանովկայի ղեկավարների եւ բնակիչների կարծիքները: Բոլորն էլ նրանց գնահատում էին որպես ազնիվ, բարի եւ աշխատասեր մարդիկ, մարդիկ, որոնք սիրում են ապրել արդար քրտինքով ու վաստակով:

Ուսումնասիրություններ կատարելուց հետո Ալեքսեյը հայտարարեց, որ իրենք կատարում են կառավարության հանձնարարությունը եւ պատրաստ են կառավարությանը զեկուցելու, որ այդ մարդիկ անմեղ են: Նա միաժամանակ հայտարարեց, որ այդ ամոթալի երեւույթը կատարվել է ժողովրդի թշնամի Բերիայի բանասարկությունների հետեւանքով:

«Ինձ հանձնարարված է, - վերջում ասաց Ալեքսեյը, - ձեզ հայտարարելու, որ կառավարությունը հանդգնած է ձեր եւ շատ-շատերի անմեղության մեջ ու շուտով որոշում կընդունի արդարացնելու եւ հայրենիք վերադարձնելու վերաբերյալ:

Յայրենիք վերադառնալու լուրը ցնցեց Ալթայի երկրամասի գյուղերում արտոբական հայերին: Կառավարության որոշման մեջ նշված էր, որ նրանք զրպարտված են ու անմեղ: Արձանագրված էր նաեւ, որ ժողովրդի թշնամի Բերիան, ժամանակին խցկվելով պետական բարձրագույն պոստում, օգտվելով իր պաշտոնական դիրքից, երկրում բազմաթիվ անմեղ մարդկանց արտոբել ու բանտարկել էր տվել նրանց պիտակավորելով որպես հայրենիքի թշնամիներ: Կառավարությունն այդ բոլորին արդարացրել էր ու ազատել տաժանակրությունից: Յետագայում պարզվեց, որ հետմահու արդարացել էին նաեւ Տիգրանն ու իր հազարավոր ընկերները:

Վերջապես եկան հայրենիք վերադառնալու օրերը: Այն կոլտնտեսությունները, որտեղ բնակվում եւ աշխատում էին արտոբականները, կառավարության ցուցումով նրանց բոլոր տեսակի հասույթների ցորենի, կարտոֆիլի, կաթնամթերքի եւ անասունների դիմաց, ինչպես նաեւ անշարժ գույքի փոխարեն վճարեցին կանխիկ դրամ, ապահովեցին ճանապարհի պաշարով եւ տրամադրեցին ավտոմեքենաներ ու այլ փոխադրամիջոցներ, որպեսզի տեղափոխվեն մոտիկ կառամատույցները, երկաթուղային կայանները:

Ովքեր ներկա եղան արտոբականների եւ տեղի բնակիչների բաժանմանը, նրանք ականատես եղան մի անմոռանալի տեսարանի: Իրար սովորած ու հասկացած մարդիկ բաժանվում էին մեծ դժվարությամբ: Տղամարդիկ, կանայք, երեխաներ բաժանվում էին համբույրներով, լացով ու կարոտով: Թվում էր, ոչ թե տարբեր ազգերի ներկայացուցիչներ են բաժանվում իրարից, այլ բաժանվում են միեւնույն ծնողների հարազատ զավակները: Տեղացիները օրհնանքով բարեմաղթություններ էին անում եւ ցանկանում էին, որ արտոբականները առանց փորձանքի հասնեն իրենց տները: Շատ-շատերը արտոբականներին ուղեկցում էին մինչեւ Սլավոդորով քաղաքը, մինչեւ երկաթուղու կայարանը:

Մի շաբաթ էր, զնացքները իրար հետեւից շարժվում էին դեպի Յայաստան: Աքտոբան օրերին զնացքում կամ այլուր հանդիպած մարդկանցից շատերը մեկ անգամ եւս հանդիպեցին վերադարձի ճանապարհին՝ զնացքի մեջ: Նրանք ամենից շատ հետաքրքրվում էին Յուսի կյանքով ու առողջությամբ: Յուսն արդեն յոթ տարեկան տղա էր: Աշխույժ էր ու արագաշարժ, երեւում էր, որ իր մեջ մարմնավորում է գորագույն ուժ: Զնայած դեմքի դեղնությունը հուշում էր ինչ-որ ընկճվածություն, բայց նրա եւթյան մեջ երեւում էր առնական տղամարդ դառնալու շանքը: Շատերը նրա գեղեցիկ բոյբուսաթը տեսնելիս ուրախանում էին, գրկում ու համբուրում նրան ինչելով նրա ծնվելու եւ անվանակոչման հետ կապված իրենց խոհերն ու երազանքները: Շատերը լավ գիտեին նե Դուռնուշի պատմությունը եւ ուշադրությամբ նայում էին նրա դեմքին: Դեմք, որ դարձր շարունակ չոգի ու ցուտից, թաց ու չոր գործոններից, փոթորիկներից ու հողմահարումից ծաքծված ժայռի նման էր: Նրան միփաբում էր միայն այն հույսը, որ հայրենի գյուղում կթաղվի հայրական գերեզմանոցում, իր որդու կողքին:

Տխուր էին Յայկարամ Սարգսյանն ու Զարուհին: Նրանց մտքից չէր հեռանում փոքրիկ Եղիշի գերեզմանը, որ մնաց արտոբավայրում: Զարուհին լացակունամա՞ծ մըմջում էր:

Սյունյաց աշխարհից արտոբված ձագուկ,

Քո տառապանքը ինչպե՞ս մոռանամ...

Իմ նուրբ ու նախշուն, անուշիկ գառնուկ,

Պանդուխտ շիրիմդ ինչպե՞ս մոռանամ...

Արտաշ Ստեփանյան

ՀՀ մարդու իրավունքների պաշտպանության ազգային ռազմավարությունից բխող 2023-2025 թվականների գործողությունների շրջանակներում «Հայկական Կարիտաս» բարեսիրական հասարակական կազմակերպության Գավառի «Փոքրիկ Իշխան» ցերեկային խնամքի սոցիալական կենտրոնի կողմից այս տարվա ապրիլ-մայիս ամիսներին իրականացվել է Երեխաների իրավունքների վերաբերյալ իրազեկվածության բարձրացմանն ուղղված արշավ:

Գավառի «Փոքրիկ Իշխան» ցերեկային խնամքի սոցիալական կենտրոնի համակարգող Սոնա Խաչիկյանի տեղեկացմամբ՝ Հայկական Կարիտասի «Փոքրիկ Իշխան»-ը Գեղարքունիքի մարզում երեխաների պաշտպանության ոլորտում հանդիսանում է միակ ցերեկային խնամքի սոցիալական կենտրոնը, որը համաֆինանսավորվում է ՀՀ աշխատանքի եւ սոցիալական հարցերի նախարարության կողմից եւ «Երեխաների խնամքի ցերեկային ծառայությունների տրամադրում» միջոցառման շրջանակներում 2024 - 2025 թվականների ընթացքում պարբերաբար իրականացնում է արշավ ուղղված երեխաների իրավունքների վերաբերյալ իրազեկվածության բարձրացմանը:

Այս տարվա ապրիլ-մայիս ամիսների ընթացքում Գավառի «Փոքրիկ Իշխան» ցերեկային խնամքի սոցիալական կենտրոնի կողմից իրականացվող արշավն ուղեկցվել է տարաբնույթ տեղեկատվական ակցիաներով եւ միջոցառումներով: Արշավի պլանավորման եւ գործողությունների մշակման փուլին ներգրավվել են նաեւ կենտրոնի սանե-

ԻՐԱԶԵԿՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ԲԱՐՁՐԱՑՄԱՆ ՈՒՂՂՎԱԾ ԱՐՇԱՎ

րը հանդես գալով իրենց առաջարկներով:

Երեխայի իրավունքների իրազեկվածության բարձրացմանն ուղղված արշավը ընթացել է երեխաների իրավունքների մասին կոնվենցիայի չորս հիմնաբարային սկզբունքների հիման վրա՝ առանց խտրականության, երեխայի լավագույն շահ, կյանքի ու զարգացման իրավունք, մասնակցության իրավունք: Հիմնվելով այս հիմնաբարային սկզբունքների վրա՝ կենտրոնի մասնագիտական քիմի կողմից իրականացվել են ինտերակտիվ վարժանքներ, խմբային ու տեղեկատվական հանդիպումներ ծրագրի շահառու երեխաների եւ նրանց ծնողների համար: Այս հանդիպումների արդյունքում շահառու երեխաները եւ ծնողները իրազեկվել են ՄԱԿ-ի կողմից ընդունված երեխաների իրավունքների մասին կոնվենցիային: Կենտրոնի սաները Արտերապիայի միջոցով պաստառներ

րի վրա պատկերել են իրենց իրավունքները՝ իրենց աչքերով: Սա նպաստել է երեխաների շրջանում իրավունքների վերաբերյալ գիտելիքների ամրապնդմանը: Վերոնշյալ արշավի շրջանակներում հանդիպումներ են կազմակերպվել նաեւ ու ռ տ ա յ ի ն մասնագետների հետ,- նշեց

Սոնա Խաչիկյանը:

Այս տարվա մայիսի 15-ին կենտրոնում նշվել է Ընտանիքի միջազգային օրը: Տոնի արթիվ կենտրոնում հյուրընկալվել է ՀՀ մարդու իրավունքների պաշտպանի աշխատակազմի Գեղարքունիքի մարզային ստորաբաժանման ղեկավար Անի Հովեյանը, ով ծրագրի շահառու ծնողների ու երեխաների հետ հանդիպման ընթացքում խոսել է հոգեկան առողջության, մտավոր եւ տեսալսողական խնդիրներ ունեցող երեխաների, փախստական եւ ապաստան հայցող երեխաների, արդարադատության հետ առնչվող երեխաների իրավունքների վերաբերյալ: Հանդիպման ընթացքում բանախոսը ներկայացրել է նաեւ ՀՀ մարդու իրավունքների պաշտպանի լիազորությունների շրջանակը եւ Պաշտպանին դիմելու եղանակները, սաներն ու ծնողները բարձրացրել իրենց հուզող հարցերը:

ՀՀ ՄԻՊ ՀՀ աշխատակազմի Գեղարքունիքի մարզային ստորաբաժանման ղեկավարի հետ հանդիպմանը զուգընթաց միջոցառմանը մասնակից մասնակից երեխաներն ու իրենց ընտանիքի անդամները պատրաստել ու զուգադրել են մեծ պաստառ «Ընտանիքում եւ համայնքում ապրելու իմ իրավունքը» թեմայով:

Իսկ մայիսի 20-ին կենտրոնում հյուրընկալվել են ՀՀ ՆԳՆ ՀՈԳՎ Գավառի բաժնի ոստիկանության ներկայացուցիչ մասնագետները եւ կենտրոնի սաների հետ հանդիպման ընթացքում անդրադարձել երեխաների իրավունքների պաշտպանությանը՝ հատուկ ուշադրություն դարձնելով հոգեկան առողջության, մտավոր եւ տեսալսողական խնդիրներ ունեցող երեխաների, փախստական եւ ապաստան հայցող երեխաների, արդարադատության հետ առնչվող երեխաների իրավունքների վերաբերյալ իրազեկվածությանը: Երեխաները հանդիպման ավարտին լրացրել են «Երեխայի Իրավունքներ» թեմայով բառախաղը:

ՀՀ մարդու իրավունքների պաշտպանության ազգային ռազմավարությունից բխող գործողությունների շրջանակներում երեխայի իրավունքների իրազեկվածության բարձրացմանն ուղղված արշավին ներգրավվել են կենտրոնի 65 շահառու երեխաներ, 40 ծնողներ:

2024-2025 թվականների ընթացքում վերոնշյալ միջոցումներն իրականացնելիս կենտրոնի բազմամասնագիտական քիմը կիրառել են օգտվել է համագործակից կառույցների կողմից տրամադրած մասնագիտական նյութերից ու խորհրդատվությունից:

«Գեղամա աշխարհ»

ՀԱՇՎԵՏՈՒ ՀԱՄԵՐԳ՝ ՎԱՐԴԵՆԻՍԻ ԹԻՎ 1 ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑՈՒՄ

Գեղարքունիքի մարզի Վարդենիս համայնքի թիվ 1 մանկական երաժշտական դպրոցում տեղի է ունեցել 2024-2025 ուսումնական տարվա հաշվետու համերգը, որն իր մեջ ներառում էր երաժշտական դպրոցի ողջ տարվա ընթացքում կատարված քրտնաջան աշխատանքը:

Ինչպես տեղեկացրին Վարդենիսի համայնքապետարանի աշխատակազմից, հաշվետու համերգին ներկա են եղել Վարդենիսի համայնքապետարանի ղեկավար կազմը եւ աշխատակազմի ներկայացուցիչներ:

Համերգային ծրագիրը մեկնարկել է երաժշտական դպրոցի երգչախմբի (Գեղարվեստական ղեկավար՝ Գայանե Դավթյան, խմբավար՝ Էմմա Խաչատրյան) ելույթով:

Այնուհետ ղաշնամուրային, լարային, փողային նվագախմբերի բաժինների աշակերտները ներկայացրել են իրենց երաժշտական կատարումներով:

Հաշվետու համերգն ավարտվել է դպրոցի ժողովրդական գործիքների նվագախմբի (Գեղարվեստական ղեկավար եւ դիրիժոր՝ Փառանձեմ Երանոսյան) գեղեցիկ կատարումով:

Սրտանց շնորհավորում են Վարդենիսի թիվ 1 մանկական երաժշտական դպրոցի սաներին եւ ուսուցչական կազմին: Մեկ տարվա ձեր քրտնաջան աշխատանքի արդյունքն այսօր բոլոր տեսամբ: Մեծագույն հաճությամբ վայելեցինք բոլոր կատարումները: Ձեր աշխատանքը բարձր ենք գնահատում,- նշել է Վարդենիս համայնքի ղեկավարի տեղակալ Աշոտ Բարսեղյանը:

Վարդենիսի թիվ 1 մանկական երաժշտական դպրոցի տնօրեն Արդա Սաղաթյանը փաստել է, որ դպրոցի ուսուցչական կազմի առաջնահերթ նպատակն է՝ անել հնարավորը, որպեսզի սաները ստանան որակյալ եւ գրագետ կրթություն:

ԲԱՐԵԼԱՎՈՐ ԵՆ ԳԱՆՁԱԿԻ ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Գավառի համայնքապետարանի կողմից հատկացված դրամաշնորհների հաշվին բարելավվել են Գանձակ գյուղի երաժշտական դպրոցի աշխատանքային պայմանները:

Ինչպես տեղեկացրին Գավառի համայնքապետարանի աշխատակազմից, համայնքապետարանը 2024 թվականի բյուջեից ֆինանսական միջոցներ է տրամադրել՝ դպրոցի առկա կարիքներն ու խնդիրները որոշակիորեն լուծելու նպատակով: Կապիտալ դրամաշնորհով հատկացվել է 700 հազար դրամ, որով ձեռք է բերվել պարասրահի համար զգեստապահարան, ղաշնամուր եւ գրասենյակային աթոռ: 1 միլիոն դրամ ընթացիկ դրամաշնորհն էլ ծախսվել է երգչախմբի հագուստ, մրցանակների ցուցատախտակ, նկարների ու պատվոգրերի շրջանակներ ձեռք բերելու վրա: 400 հազար դրամ էլ հատուկ նպատակային հատկացում է կատարվել:

Դպրոցում 2024 թվականին կատարվել են նաեւ շինարարական աշխատանքներ. համայնքի բյուջեի միջոցներով մեկ դասասենյակը վերակառուցվել է երկուսի, վերանորոգվել ու կահավորվել է: Այս նպատակով համայնքի 2024 թվականի բյուջեից 1 միլիոն 920 հազար դրամ է հատկացվել: Ավելացրել են ջեռուցման մարտկոցները, ջեռուցման համակարգի համար պահարան է կառուցվել:

ԸՆԹԱՆՈՒՄ ԵՆ ՄԵՎԱՆԻ ՏՐԱՆՊՈՐՏԱՅԻՆ ՀԱՆԳՈՒՅՑԻ ՀԻՄՆԱՆՈՐՈԳՄԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ

Այս տարվա ապրիլից սկսվել են ընթանում են Գեղարքունիքի մարզի Սեւան համայնքի տրանսպորտային հանգույցի հիմնանորոգման երկրորդ փուլի աշխատանքները:

Ինչպես տեղեկացրին Գեղարքունիքի մարզպետի աշխատակազմի քաղաքաշինության, հողաշինության եւ ենթակառուցվածքների կառավարման վարչությունից, Սեւանի տրանսպորտային հանգույցի հիմնանորոգման առաջին փուլն իրականացվել էր 2024 թվականին: Երթեկության մեծ ինտենսիվություն ունեցող կամուրջը տասնամյակներ շարունակ չէր նորոգվել, եւ կամրջի կոնստրուկցիաները սկսել էին քայքայվել: Անցած տարի պետական միջոցներով հիմնանորոգվել էր մոտ 30 մետր երկարությամբ կամրջի երթեկության մի ուղղությունը՝ 16.76 մետր լայնությամբ: Իսկ այս տարի հիմնանորոգվում է կամրջի երկրորդ Սեւանից դեպի Երեւան ուղղությունը՝ դարձյալ 16.76 մետր լայնությամբ: Կամրջի վրա նորոգվելու են միացման կարերը, կատարվելու է երկշերտ ջրամեկուսացում, բետոնապատում, տեղադրվելու է երկշերտ ասֆալտբետոնե ծածկ: Նախատեսված է մայթերի կառուցում եւ բազրիքների տեղադրում, այլ աշխատանքներ:

Հիմնանորոգումն իրականացվում է պետական բյուջեի միջոցներով, 107 միլիոն 125 հազար դրամ արժեքով: Շինարարությունը նախատեսված է ավարտել այս տարվա ընթացքում: